

INFO TIJD INFO - TIJD INFO-TÜRK

MAART

1982

bulletin mensuel • monthly bulletin • maandelijks bulletin

65 /28

6DE JAAR • PRIJS: 50 BF • JAARABONNEMENT: 500 BF • PCR: 000 -1168701- 45
INFO-TURK - 13/2, Ch. M. WISERPLEIN - 1040 BRUSSEL • Tel: (32-2) 230 34 72 • UITGEVER:
TURKS COLLEKTIEF VOOR UITGAVE EN VERSPREIDING • No. WET DEPOT: 2198

HUICHELARIJ VAN DE JUNTA

De tweede maand in het tijdschema van het "herstel van de burgerregering in Turkije" werd gekenmerkt door een reeks repressieve maatregelen die de dubbelzinnige houding van de militaire junta nogmaals duidelijk maakt.

De eerste maatregel die in februari getroffen werd was het verbod op de bezoeken en het uitnodigen van buitenlandse delegaties evenals het citeren van de buitenlandse pers. Dit wordt beschouwd als het antwoord op de Resolutie van de Raad van Europa die de anti-demokratische praktijken van het Turks regime veroordeelde.

De officiële bekendmaking door het Hoofd van de Generale Staf van de Turkse Gewapende Strijdkrachten luidt:

"Teneinde te voorkomen dat de interne en externe veiligheid van Turkije beïnvloed wordt, en opdat de regels en reglementen van de autoriteiten in de toekomst duidelijk begrepen zouden worden, werd tot het volgende besloten:

"1. Verenigingen, vakverenigingen, vakbonden, fondsen en dergelijke instellingen mogen geen vertegenwoordigers of delegaties van officiële of niet-officiële buitenlandse organisaties uitnodigen of meetings met dergelijke groepen organiseren, behalve indien ze daartoe toestemming kregen van het Krijgswetbevel van het gebied.

"2. Dergelijke delegaties of vertegenwoordigers, die naar Turkije komen zonder uithodiging zullen niet mogen vergaderen, contacten onderhouden of seminaries houden zonder de toestemming van de bevoegde krijgswetautoriteiten.

"3. Het is niet toegestaan om enige uitzending, publikatie of artikel, verspreid door bepaalde stations of media buiten Turkije, te vermelden, te citeren, te verdelen of te publiceren indien zij ongegronde aantijgingen, beschuldigingen of leugens bevatten, of internationale misleidende uitspraken, zelfs als deze gecopieerd worden."

De nieuwe uitdaging aan Europese democraten kwam tevens na de woorden van premier Ecevit die hij sprak na het uitzitten van zijn celstraf. M. Ecevit, een 56-jarige sociaal-demokraat werd tot 3 maand veroordeeld wegens overtreding van het militair verbod van het afleggen van politieke verklaringen door vroegere politici. Zijn straf werd omgezet tot één maand wegens goed gedrag en op 1 februari 1982 werd hij vrijgelaten.

In zijn verklaring die de Turkse pers niet mocht citeren, zei M. Ecevit:

"Ik werd ontslagen, maar zolang de beperkingen van mijn vrijheid en meningsuiting verder duren voel ik me overal een gevangene". Ecevit bevestigde dat er risico's bestonden en in zijn verklaring die impliciet kritiek leverde op de militaire heersers voegde hij eraan toe: "Ik heb goede hoop voor de toekomst omdat ik weet dat de meerderheid van het volk van Turkije zijn vrijheid niet wil opofferen voor veiligheid en zij geloven niet dat een dergelijk offer nodig is."

Toen men hem vroeg naar de recente kritiek van de Raad van Europa op de anti-mensenrechtenpraktijken van het militair bewind, zei Ecevit: "Voor mij zijn de echte vrienden van het Turkse volk diegenen die geloven dat Turkije dezelfde democratie verdient die zij hebben, en die weigeren om een tweederangsdemocratie te

Twee weken later, op 13 februari 1982 gaf de nieuwe junta dekreet 65 uit, waarbij de leden van de niet meer bestaande politieke partijen toestemming krijgen hun persoonlijke mening te kennen te geven over de nieuwe grondwet die door de "Raadgevende Vergadering" voorbereid wordt, maar in hetzelfde dekreet herinneren de militaire heersers eraan dat de leiders en hoge ambtenaren van de partijen dit recht nog steeds niet hebben.

Een andere dubbelzinnige houding van de militaire junta was de arrestatie van de leden van het Turks Vredescomité, tijdens het officieel bezoek van Generaal Evren aan Bulgarije. Terwijl Generaal Evren het had over de goede relaties met buurlanden startte de militaire aanklager op 24 februari 1982 een mensenjacht op 44 voorname personen, wegens hun deelname aan de vredesbeweging, die tevens voorstander is van goede relaties met de buurlanden.

POLITIEK LEVEN

Bij de openingsplechtigheid van het Seminarie van Economische en Sociale Rechten en Plichten in de Moderne Grondwet, zei de Voorzitter van het Grondwetgevend Comité van de Raadgevende Vergadering, Professor Orhan Aldikacti dat er nog steeds betwisting is over de grondwet van 1961 en dat er nooit gelijke meningen waren over die grondwet. "Het is normaal dat de opvattingen over een sociale staat nogmaals bestudeerd zullen worden tijdens ons werk aan de grondwet," zei Aldikacti. Het begrip "sociale staat" was door de Grondwet van 1961 bedoeld om de sociale rechten van de arbeiders te garanderen.

Generaal Evren en andere leden van de Nationale Veiligheidsraad namen deel aan de militaire oefeningen "Winter 82" in Erzurum, een oostelijke provincie van Turkije. In de officiersclub zei Evren tot de pers: "Volgens mij is in onze tijd ieder land verplicht om ergens afhankelijk van te zijn. Zonder die afhankelijkheid kan men niet overleven. Maar terwijl we dit doen moeten we de integriteit van ons land beschermen." Zich tot het volk van Erzurum richtend, daagde hij nogmaals de Europese democraten uit: "Wij zullen naar de democratie terugkeren omdat de democratie het type van bestuur is dat de Turkse natie past en niet wegens de druk van onze Europese vrienden. Laat iedereen weten dat niemand ons van gedachten kan doen veranderen."

Admiraal Isik Biren, Coördinator van het Algemeen Sekretariaat van de NVR werd ontslagen en aangesteld als Hoofd van het Departement van Ontwerpen en Principes van het Hoofdkwartier van de Generale Staf. Niemand vervangt Admiraal Biren.

Met het doel het Atatürkisme in praktijk te brengen besloot de Nationale Veiligheidsraad Ata-Birlik te stichten (Ata-Unie). De nieuwe Unie, voorgezeten door Generaal Evren zal overal in Turkije afdelingen openen. Zelfs na de terugkeer naar de burgerregering zullen de regeringen verplicht zijn de principes, bepaald door Ata-Birlik, toe te passen. (H-19.2)

Alle professionele groepen en universiteiten dienden hun ideeën en voorstellen voor de tekst van de toekomstige grondwet in bij de Raadgevende Vergadering. Tot eind april zullen 67.300 van 4 miljoen families ondervraagd worden door het Staatsinstituut voor Statistiek, over hun opinie over de toekomstige grondwet. Later zal het Grondwetgevend Comité van

de Raadgevende Vergadering beginnen met de bewerking van het projekt van de Grondwet. (C-19.2)

Op het proces van de Partij voor Nationalistische Aktie werden, binnen een periode van 7 maanden, 109 gedaagden ondervraagd en in de maand februari werden nog 11 gedaagden vrijgelaten. Een gedaagde, Hicabi Köçyigit, verklaarde dat hij een agent van de Turkse Nationale Inlichtingsdienst (MIT) is en dat vele activisten van de fascistische partij door deze dienst betaald werden om politieke onstabiliteit te veroorzaken in Turkije. Hij beweerde tevens dat Mehmet Ali Ağca, die de paus probeerde te vermoorden, ook een betaald agent van MIT was. (M-11.2)

STAATSTERREUR

Het 17 maand-oude militair bewind van Turkije nam tussen 12 september 1980 en 24 januari 1982, 170.958 personen in hechtenis, waarvan 81.634 in Koerdistan, dit voor variërende duur. Volgens de gegevens van de Internationale Federatie van Liga's van Mensenrechten in Parijs waren er onder de gevangenen tevens 102 parlementsleden, 79 schrijvers en journalisten, 92 advocaten en rechters, 35 districtgoeverneurs, 1485 burgemeesters of gemeentebeambten, 6191 leraars en 6758 staatsbedienden.

Momenteel zijn 46.721 personen in staat van beschuldiging en ze staan terecht voor militaire tribunaal wegens politieke overtredingen. 660 van hen worden ervan beschuldigd lid te zijn van de politieke partijen, 2075 van deelname aan vakbondsactiviteiten en 43.986 van deelname aan activiteiten van "clandestiene organisaties".

70 personen werden doodgefolterd in gevangenis, 374 tijdens raids in Koerdische gebieden en 308 in politiebureaus.

De militaire aanklagers eisten 3.359 waarvan er reeds 139 uitgesproken werden en er reeds 10 uitgevoerd werden.

De militaire junta zette 68.380 personen op de lijst van gezocht personen en 246 politieke personaliteiten werd de Turkse nationaliteit ontnomen.

Het bureel van de Eerste Minister gaf een nieuw order uit waarin men alle staatsdepartementen vraagt om al degenen die eens een extremistische organisatie

steunden, maar niet deelnamen aan zijn activiteiten, te indoctrineren. (M-15.2)

De Minister van Binnenlandse Zaken kondigde aan dat er dit jaar 8700 meer politie-agenten zullen aangeworven worden en dat er 11.000 gesofistikeerde vuurwapens zullen aangekocht worden door het Veiligheidsdepartement. In de komende jaren zal de politiemacht van 50.000 op 126.000 gebracht worden. Bovendien zullen de 5 grootste steden van Turkije permanent gecontroleerd worden door politie-helikopters en tevens door TV-camera's die op de voornaamste kruispunten geïnstalleerd zullen worden.

De Ministerraad legde een nieuw wetsontwerp voor aan de Raadgevende Vergadering om de Wet op Meetings en Bijeenkomsten aan te passen. Met dit nieuw wetsontwerp worden meer beperkingen opgelegd en alle Turkse burgers zijn verplicht om toestemming te vragen om het woord te richten tijdens elke meeting van buitenlanders. (M-17.2)

Men maakte officieel bekend dat 33 belangrijke centra van Turkije onder toezicht zullen staan van de Snelle Ontplooiingskrachten. Iedere jonge politiemann zal verplicht zijn 3 jaar bij deze dienst te dienen nadat hij zijn diploma haalde in de politieschool. (H-27.2)

De nieuwe reglementering voor de kleding van staatsbedienden werd ingevoerd door het Ministerie. Volgens de nieuwe reglementen mogen vrouwen geen lange broek dragen, hun rokken mogen niet boven de knie en de split is verboden. Make-up en parfum mogen niet overdreven zijn. De mannen zijn op kantoor verplicht een das en een jasje te dragen. Bakkebaarden of baard zijn verboden. De snor mag niet onder de bovenste lip komen. (m-20.2)

De Minister van Justitie maakte bekend dat er in 7 belangrijke centra van Turkije buitengewone staatsveiligheidshoven zullen opgericht worden na het herstel van het "parlementair regime". Turkije zal verdeeld worden in 7 veiligheidszones en alle politieke overtredingen zullen voor een buitengewoon staatsveiligheidshof, dat bestaat uit 3 burgerlijke en 2 militaire rechters, komen. (T-28.2)

MENSENJACHTEN

Het 2de militair hof van het Krijgswetbevel van Istanbul gaf op 26 februari bevel tot inhechteniseming voor 44 personen die contacten zouden hebben met het Turks Vredescomité.

De arrestatiebevelen, uitgevaardigd op vraag van het Bureau van de Militaire Aanklager, beschuldigen het Vredescomité en zijn leden van "het vormen van een geheime organisatie, het propaganderen van het communisme en separatisme en het aanmoedigen van activiteiten die door de wet beschouwd worden als een zware misdaad".

De 44 beschuldigen zijn intellectuelen van allerhande beroepen, inclusief krantenmensen, auteurs, vakbondsleiders, advocaten, dokters en ingenieurs. Een aantal van hen waren vroeger parlementsleden voor de Republikeinse Volkspartij.

De 44 personen op de lijst zijn lid van de uitvoerende raad van het Vredescomité, dat verboden werd na 12 september 1980, de dag van de coup.

Op de lijst staat ook ex-ambassadeur Mahmut Dikerden, de voorzitter van het Comité, advocaat Orhan Apaydin, Voorzitter van de Orde van Advocaten van Istanbul, ex-parlementairen Mustafa Gazalci, Kemal Anadol, Ismail Hakki Oztoran, Nedim Tarhan en Nurettin Yilmaz, dr. Erdal Atabek, voorzitter van de Orde van Geneesheren van Turkije, de journalisten Hüseyin Bas, Niyazi Dalyanci, Ali Sirmen, de schrijvers Ataol Behramoglu, Tektas Agaoglu, Oya Baydar, de academici Metin Ozek, Haluk Tosun, Gencay Saylan, Me-

lih Tümer, de advocaten Enis Coskun, Medet Serhat, de ingenieurs Aykat Göker, Nefise Akyelik, Ergün Elgin, Sedat Ozkol, Ugur Kökten, Karabey Kalkan, Yavuz Cizmeci, vakbondsambtenaren Mehmet Karaca, Gültekin Gazioglu, Yasar Arıkan, Sait Aydogmus, Cemal Kral, Mehmet Bulut, Metin Denizmen, de artiesten Ali Taygun, Orhan Taylan, de leraars Reha Isvan en Sefik Asan, de dokters Cüneyt Basbug, Fehmi Mavi, de econoom Kadir Akgün, de staatsbediende Tahsin Usluoglu.

Van de beschuldigen werden Mahmut Dikerden, Erdal Atabek, Hüseyin Bas, dr. Metin Ozek, Melih Tümer, Niyazi Dalyanci en Reha Isvan voor het krijgswet hof gebracht en onder arrest geplaatst

MASSA-PROCESSEN

De arrestatie van de leden van het Turks Vredescomité is in feite een nieuw complot van de militaire hoofd-procureur Kolonel Süleyman Takkeci tegen de arbeidersklasse van Turkije.

Kolonel Takkeci zei dat de arrestatie van de leden van het Vredescomité nabij is, afhankelijk van de aktie van de politie. Hij zei dat ze deelnamen aan een marxistisch-leninistische samenzwering tegen de staat vóór 12 september 1980 en dat ze daarvoor moeten terechtstaan.

Zoals men zich herinnert werd dezelfde beschuldiging reeds geuit tegen de 52 leiders van de Confederatie van Progressieve Vakbonden van Turkije (DISK), die nog steeds terechtstaan voor een militair hof van Istanbul, bedreigd met de doodstraf. Het is geen toeval dat Kolonel Takkeci tevens de hoofdaanklager is in het proces van DISK en dat M. Orhan Apaydin, één van de hoofdbeschuldigen in de zaak van het Vredescomité, tevens de hoofdverdediger is in datzelfde proces.

Wegens hun protest tegen de ongeregelheden van Kolonel Takkeci werden M. Apaydin en andere advocaten van de verdediging verwijderd van het proces van DISK tot het einde van de lezing van de akte van beschuldiging. De lezing is nu beëindigd en nu komt de verdediging aan het woord. Teneinde Apaydin ervan te weerhouden de ongeregelheden bekend te maken en om de andere advocaten van de verdediging te intimideren startte Kolonel Takkeci deze nieuwe operatie.

Verder openen de militaire aanklagers in februari nieuwe massa-processen tegen progressieve organisaties. In de volgende lijst van nieuwe gevallen is het aantal eisen tot doodstraf tussen haakjes vermeld, na het aantal beschuldigen:

- Revolutionaire Weg (Dev-Yol): 4 februari in Adana: 20(3); 9 februari in Adana: 38(8); 16 februari in Erzincan: 112(10); 20 februari in Izmir: 168(42); 25 februari in Iskenderum: 121(21); 28 februari in Erzurum: 199(57). Het grootste massa-proces tegen Dev-Yol, voorzien voor januari 1982, startte op 26.2 in Ankara, met 574 gedaagden waarvan er 186 het risico lopen de doodstraf te krijgen.

- Arbeiderspartij van Koerdistan (PKK): 4 februari in Erzurum: 172(34).

- Kommunistische Arbeidspartij van Turkije (TKEP): 20 februari in Istanbul: 18(2).

- Kommunistische Partij van Turkije/Marxistisch-Leninistisch (TKP/ML): 11 februari in Ankara: 20(3).

- KAWA (Koerdische organisatie): 4 februari in Izmir: 12; 20 februari in Istanbul: 42(14).

- Kommunistische Partij van Turkije/Leninistisch (TKP/L): 4 februari in Istanbul: 15.

- Weg van de Partizaan: 10 februari in Istanbul: 34

- Leraarsvereniging (Töb-Der): 2 feb. in Ankara: 54

- Kommunistische Partij van Turkije (TKP): 16 februari in Ankara: 205.

- Arbeiderspartij van Turkije (TIP): 19 februari in Istanbul: 80

- Het proces van 295 gedaagden van verschillende politieke organisaties ging op 23 februari van start in Erzincan, en de militaire aanklager eiste de doodstraf voor 50 militanten van Dev-Yol, voor 15 van Revolutionair Links (Dev-Sol) en voor 5 van Bevrijding (Kurtulus).

Zodanig bereikte het aantal doodstrafzaken 3947.

Het militaire hof veroordeelde Erbil Kuru en Recai Genç, respectievelijk op 21/2 in Izmir en op 24 februari in Erzincan.

Op 11 februari werden in Adana 21 leden van de Revolutionaire Kommunistische Partij van Turkije (TDKP) veroordeeld tot gevangenisstraffen, tot 20 jaar.

Twee andere veroordelingen op 16 februari: 16 leden van de Progressieve Jeugdvereniging (IGD) tot gevangenisstraffen, tot 12 jaar in Istanbul en 2 leden van TKP/ML in Izmir tot samen 14 jaar.

Begin februari hoorde men geruchten dat het Ministerie van Justitie een wetsontwerp voorbereidt om de doodstraf af te schaffen. Op 19 februari echter werden deze geruchten ontkend door de Eerste Minister en het Ministerie van Justitie.

Op 25 februari legde een lid van de Raadgevende Vergadering, Ertugrul Alati, een wetsvoorstel voor dat dient om de doodstraf om te zetten in levenslange gevangenis. Tien andere leden moeten de motie echter steunen vooraleer het ontwerp voor de vergadering kan komen ter overweging en ter stemming.

Ondertussen keurde het Rechterlijk Comité van de Raadgevende Vergadering op 15 februari de doodstraf goed voor Seyit Konuk, Necati Vardar en Ibrahim Etem Coskun, en op 22 februari voor Mehmet Ali Agca, die de moordpoging pleegde op de paus, voor Sabri Altay en Dudu Gül.

FOLTERING

Met het doel Amnesty International, die verscheidene aantijgingen over foltering in Turkije bekendmaakte, in diskrediet te brengen, lanceerde de militaire junta een nieuwe campagne om de bewering van deze mensenrechtengroep, als zouden meer dan 70 politieke gevangenen doodgefolterd zijn, te

Een groep Turkse journalisten werd op 23 februari 1982 uitgenodigd om de militaire gevangenis van Mamak in Ankara te inspecteren; deze uitnodiging gold echter niet voor buitenlandse correspondenten.

Niettemin verzamelde de Financial Times de indrukken van de Turkse journalisten die de gevangenis bezochten, en publiceerde deze in het nummer van 25 februari 1982:

"Vijf gevangenen zitten tegen de muur in de kleine binnenplaats van de militaire gevangenis van Mamak in Ankara. Het was de eerste zonnige dag sinds maanden maar ze schenen er niet van te genieten. Zowat 60 andere gevangenen lopen rond de binnenplaats in militaire gelederen.

"De vijf gevangenen - allen in de twintig, met geknipte haren en bleke gezichten - bleven uit de groep zodat de Turkse journalisten hen konden fotograferen.

"Volgens de correspondenten leken de 5 mannen uitgekozen tussen duizenden gevangenen van deze gevangenis - één van de grootste van Turkije - op grond van het feit dat zij konden getuigen tegen Amnesty. De correspondenten en het gevangenisbestuur, die waarschijnlijk hetzelfdezelfden veronderstelden, waren echter glad verkeerd.

" 'Er wordt gefolterd in Turkije,' zei M. Nasuh Mitap, op een cassette-opname van het interview dat door de Financial Times gehoord werd. 'Er wordt veel gefolterd. Foltering maakte me kreupel. Ze broken

mijn rug. Lange tijd kon ik niet lopen. Ik heb vele van mijn vrienden zien folteren. Er bestaan rapporten, medische rapporten.'

"M. Malih Pakdemir zei: 'We willen behandeld worden als menselijke wezens, en we willen de gelegenheid krijgen onze verdediging voor te bereiden. Foltering is iets relatiefs. Het is waar dat er repressie is in de gevangenis. Iedere dag worden we 12 á 14 uur aan de tand gevoeld. Alles wordt op bevel gedaan. Als iemand ongehoorzaam is, of de bevelen alleen maar traag uitvoert, wordt hij in mekaar geslagen. Men kan ook naar de kooi gebracht worden om daar slaag te krijgen.'

"Een journalist vroeg M. Pakdemir of hij zo'n behandeling ondergaan had.

" 'Er is hier niemand die dat niet heeft,' zei hij. 'Ik ook!'

"Had hij een boodschap voor Amnesty International?

"Ja. Er is morele en fysieke repressie. Op dit ogenblik.

"M. Oguzhan Müftüoğlu en M. Ali Baspınar weigerden te spreken over foltering.

"De 5de gevangene zakte ineen en begon te janken vóór het interview dat dinsdag plaatshad. Het was M. Ulvi Oguz.

"Kolonel Raci Tetik, de gevangenisdirecteur die de journalisten vergezelde, zei: 'Hij speelt komedie'. Een correspondent zei dat hij de mening van een dokter wou horen. De kolonel haalde de gevangenisdokter, die zei dat M. Oguz leed aan een "zenuwinstorting". Hij zei dat dit gewoon was in Mamak.

"Naderhand zei Kolonel Tetik tot de correspondenten: 'Deze gevangenis wordt bestuurd door het leger van Mustafa Kemal (Atatürk, stichter van het moderne Turkije). Hier gebeurt niets dat de mensenrechten schaadt.' (Financial Times 25.2)

AMNESTY INTERNATIONAL maakte bekend dat Omer Ozsökmencer, gedaagde in de zaak TDKP, en Müfide Aksoy, gedaagde van de zaak "Halkın Yolu" in Istanbul gefolterd werden, respectievelijk door de militairen en de politie. A.I. drukte zijn angst uit over

Op het proces van Dev-Yol in Erzurum beschuldigde gedaagde Tümay Durukan de aanklager ervan foltering toegepast te hebben. N.a.v. deze bewering besloot het hof hem 20 dagen in de gevangenis op te sluiten wegens "belediging van de aanklager". (H 8.2)

Het proces van de gedaagden van Dev-Sol werd verplaatst van Mersin naar Adana n.a.v. hun beweringen dat ze in gevangenschap gefolterd werden.

Op het proces van Dev-Yol verklaarden de advocaten van de verdediging dat de verklaringen van hun cliënten onder foltering verkregen werden. (C-11.2)

Commissaris Selim Sahin en politie-agent Neset Isildak werden voor de rechter gebracht onder de beschuldiging de gevangene Meral Bekar gefolterd te hebben in Ankara. (C-12.2)

Mustafa Kemal Kaçaroglu, ervan beschuldigd de leider te zijn van de clandestiene organisatie, Kurtulus verklaarde op het militaire hof van Ankara dat de verklaringen afgenomen werden onder foltering. (C 13.2)

In Erzurum, op het proces van Dev-Yol, zeiden de gedaagden dat de rijkswacht systematische wreedheid toepast op het volk van de provincie Artvin, waar hun organisatie massale steun krijgt. Zij verklaarden tevens gefolterd te zijn tijdens hun ondervraging.

91 vrouwelijke gevangenen van de militaire gevangenis van Mamak werden voor de rechter gebracht wegens het feit dat ze op 28 juli 1981 in hongerstaking gingen uit protest tegen de slechte behandeling in de gevangenis. (C-19.2)

DE INTERNATIONALE FEDERATIE VAN DE MENSENRECHTEN verklaarde dat foltering in Tur-

kije systematisch toegepast wordt, dit volgens een rapport van een delegatie van de mensenrechten die in dit land bewijzen gingverzamen. M. Christian Rostogère, vice-secrataris van de Franse Liga van de Mensenrechten, de socialistische afgevaardigde Gérard Gouze en dokter Dumont woonden het proces van DISK bij in Istanbul, en het proces van Mehdi Zana, burgemeester van Diyarbakir. "De meest gebruikte foltermethodes zijn de ophanging aan de voeten, kruisiging, electrocutering, het toneeltje van de ophanging, het slaan op de voetzolen, de toepassing van de zogenaamde 'corridor', waarbij de gevangene gedwongen word op de voeten te staan door zijn vinger tegen de muur te duwen, en seksuele foltering van vrouwen," zei het rapport. (Le Monde 19.2)

Op het proces van de Nationale Bevrijding van Koerdistan (KUK) in Adana, beweerden de gedaagden gefolterd te zijn geweest. (C-20.2)

In Kırıkale werden een commissaris en 9 politieagenten opgesloten wegens het folteren van 7 politiegevangenen. (C-21.2)

325 gedaagden van het proces van Dev-Yol in Erzurum gingen in hongerstaking in de militaire gevangenis uit protest tegen mishandeling en foltering.

De familie van Hasan Asker Ozmen, die stierf door foltering, spande een rechtsgeding in tegen de staat en eist een schadevergoeding van 2 miljoen TL. 3 politiemannen werden eerder reeds veroordeeld tot gevangenisstraffen omdat ze Ozmen doodfolterden, maar ze bekleden nog steeds hun ambt in het politie departement van Ankara. (C-28.2)

PERS-CULTUREEL LEVEN

De Turkse journalist Lüftü Oflaz werd door de Internationale Journalistenfederatie verkozen tot "gevangene van de maand" in februari 1982.

Oflaz werd er door het Krijgswetbevel van Istanbul van beschuldigd in zijn krant kritiek geuit te hebben betreffende het verbieden van de Arbeiderspartij van Turkije (TEP). Hij werd op 17 februari 1981 door een militair tribunaal veroordeeld en werd op 21 augustus 1981 gevangen gezet om 18 maanden gevangenis uit te zitten. Momenteel zit hij in de gevangenis van Kızılcahamam.

Aangezien de militaire junta verbood om in beroep te gaan bij het Hof van Cassatie voor veroordelingen van minder dan 3 jaar, kon Oflaz geen gebruik maken van het fundamentele recht om in beroep te gaan.

De Ministerraad verbood de verspreiding van bepaalde bladen die in het buitenland gedrukt worden.

Producer Oktay Arayıcı, die overgeplaatst werd van zijn ambt aan de Turkse TV naar de zeehavenadministratie van Istanbul, werd voor de 2de maal overgeplaatst, naar het Ministerie van Vervoer in Ankara ditmaal, waarop hij zijn ontslag nam uit staatsdienst. (C-7.2)

Twee journalisten van het dagblad Tercüman, Nazlı Ilıcak en Rauf Tamer, staan terecht voor het 2de Militair Hof van Istanbul. (T-7.2)

Het Ministerie voor Informatie en Toerisme maakte bekend dat alle film- en theatersdirecteurs verplicht zullen zijn een toelating te verkrijgen van een speciale onderzoekscommissie vooraleer met een scenario aan te vangen. (C-8.2)

Een van de grootste holdings van Turkije, Cavusoglu Kozanoglu, begint met de publikatie van een nieuw dagblad, Günes (Zon).

Erhan Tuskan, verantwoordelijk uitgever van İleri Yurtsever Gençlik, momenteel verboden, werd door het militair hof van Istanbul veroordeeld tot 18 maanden gevangenis wegens "publikaties die de nationale gevoelens verzwakken".

De bekende Turkse cineast, Yılmaz Güney, werd door het militair hof van Gölcük nogmaals veroordeeld tot 5 jaar onder de beschuldiging "in het buitenland een campagne te voeren tegen de belangen van de Turkse staat". Eerder werd hij reeds 2 maal veroordeeld tot 7,5 jaar gevangenis voor "kommunistische propaganda" in zijn artikels die verschenen vóór de militaire coup.

De journalist İlhami Soysal werd door een militair tribunaal van Ankara vrijgelaten na 17 maanden arrest. Zijn proces gaat verder. Hij wordt ervan beschuldigd klandestiene publicaties gedrukt te hebben in de vakbondsdrukkerij waarvan hij directeur was.

Demirtas Ceyhun en Isik Yurtcu, twee journalisten van het dagblad Demokrat, momenteel verboden, werden beiden veroordeeld tot 6 maand gevangenis voor een artikel waarin het arbeidersverzet van 1980 geprezen wordt.

M. Nahit Duru, verantwoordelijk uitgever van het weekblad Arayıs, werd vrijgelaten na zijn gevangenisstraf van 2,5 maand uitgezeten te hebben in Ankara.

De Ministerraad verbood de verdeling in Turkije van 2 pamfletten, 2 gedichten en 3 bladen die gedrukt worden in het buitenland. (c-28.2)

NATIONALE REPRESSIE

De militaire aanklager vroeg de doodstraf voor 34 leden van de Arbeiderspartij van Koerdistan (PKK), waartegen een proces ingespannen werd in Erzurum, 102 andere gedaagden riskeren de doodstraf.

Anderzijds staan in één van de grootste massaprocessen die in Turkije ooit plaatsvonden, 447 militanten van de PKK terecht in de zuidoostelijke stad Diyarbakir. De aanklager vraagt 97 doodstraffen.

In Izmir spande de militaire aanklager een rechtsgeding in tegen 12 leden van de Koerdische organisatie KAWA. Er worden gevangenisstraffen geëist.

De Franse socialistische afgevaardigde en burgemeester van Nantes, M. Alain Chénard, vestigt in zijn open brief, die op 9 februari door Le Monde gepubliceerd werd, de aandacht op het proces van Mehdi Zana, de burgemeester van de Koerdische stad Diyarbakir, dat op 9 februari zou beginnen in dezelfde stad. In zijn brief beweert M. Chénard dat M. Zana tijdens zijn gevangenschap door de militairen brutaal gefolterd werd.

De militaire junta maakte zijn beslissing om in Turks-Koerdistan "attractie-centra" op te richten, teneinde de migratie naar de ontwikkelde steden van West-Anatolië te verhinderen, bekend. (H-11.2)

Generaal Evren ontving de vertegenwoordigers van de Joodse en Armeense gemeenschappen in Turkije en zei hen dat "Turkije de etnische en religieuze minoriteiten nooit gediscrimineerd heeft".

Een Armeens priester, Hiraht Küçükgüzelyan, werd door het 3de militair tribunaal van het Krijgswetbevel van Istanbul veroordeeld tot 16 maanden gevangenis. De militaire aanklager beschuldigt hem ervan "propaganda gemaakt te hebben voor racisme en de nationale gevoelens verzwakt te hebben". (C-27.2)

SOCIAAL LEVEN

Het Krijgswetbevel van Istanbul gaf een communiqué uit om de vakbonden, die niet gesloten werden, te herinneren aan de voorwaarden die ze moeten respecteren, vooral dan geen kritiek leveren op de bevelen van het Krijgswetbevel en geen propaganda-meetings organiseren. (C-5.2)

Een bekend zanger, Bülent Ersoy, probeerde zelfmoord te plegen door 60 slaappillen in te nemen. Hij heeft een reputatie als homoseksueel en onderging de repressieve maatregelen van de militairen. Na zijn geslacht veranderd te hebben door een operatie werd hem (haar) door de militairen verboden zijn (haar) artistieke activiteiten verder te zetten in het publiek. Teneergedrukt door deze druk en door de beledigende artikels over hem (haar) besloot Ersoy een toevlucht te nemen tot zelfmoord, maar werd echter op het nippertje gered door vrienden. (H-1.2)

Volgens een onderzoek van de Fakulteit voor Politieke Wetenschap van Ankara hebben 34 pc van de huizen in Turkije geen WC, 39 pc geen keuken, 44 pc geen badkamer, 52 pc geen stromend water en 43 pc geen elektriciteit. (H-6.2)

Met een minimum maandsalaris (7300 TL - 120 dm) kan men slechts 365 broden kopen, of 561 eieren of 14,5 kilo vlees of 146 pakjes sigaretten.

De Voorzitter van de Unie van Routiers (Yols), M. Muzaffer Sarac, zei dat ondanks het verbod om arbeiders te ontslaan zonder toestemming van de krijgswet, de werkgevers in alle sectoren arbeiders blijven ontslaan. (C-28.2)

EKONOMISCHE SITUATIE

De nieuwe wet op de Kapitaalmarkt werd van kracht op 1 februari 1982, dit na een voorbereidende periode van 6 maanden voor de financiers. Volgens de nieuwe wet zijn maatschappijen die wisselkoersen of roerende aktiva behandelen verplicht obligatiemaatschappijen te worden. Er zal een sterke controle uitgevoerd worden op financiers en alle tussenpersonen zijn verplicht nieuwe vergunningen aan te vragen voor 30 november. (DN-2.2)

Sinds november 1981 onderzochten de openbare aanklagers de zaken van zowat 94 privé-makelaars. 23 makelaars werden gearresteerd en 57 andere worden gezocht. Een som van 200.000 miljoen TL, geïnvesteerd door kleine eigenaars, is verdwenen. Men verbood 81 makelaars het land te verlaten. (H-25.2)

Tussen januari en november 1981 betaalde Turkije 2580 miljoen \$ buitenlandse schuld terug en kreeg voor 1950 miljoen \$ buitenlandse leningen. Bijgevolg dekte het binnenstromende buitenlandse krediet 75 pc van de schuld. Volgens het nieuwsagentschap Anka zou Turkije voor problemen kunnen komen staan om buitenlands krediet te krijgen wegens de druk die op de OEOS uitgeoefend wordt door bepaalde lidstaten. M. Emile Van Lennep, Sekretaris-Generaal van OEOS stelde wegens die druk zijn bezoek aan Turkije, voorzien voor 4-6 februari, uit. Volgens een nieuw onderzoek wordt elke baby in Turkije geboren met een buitenlandse schuld van 63.000 TL, wat zowat 1000 DM is. (DN-2.2, 5.2;G-12.2)

Volgens de statistieken van het Ministerie van Handel bereikte de export in 1981 de 4700 miljoen terwijl dit het jaar tevoren 2900 miljoen \$ was. De import steeg met 1000 miljoen \$ vergeleken met de 8900 miljoen \$ van het jaar tevoren. Het handelsdeficiet van Turkije bedroeg in 1981 4200 miljoen \$. 2500 miljoen \$ van dit deficiet wordt gedekt door de repatriëringen van immigranten-arbeiders. (DN-26.2)

De laatste 3 jaar stegen de prijzen 515 pc voor bloem, 327 pc voor droge bonen, 243 pc voor aardappelen, 260 pc voor rijst, 278 pc voor kaas, 429 pc voor kip, 422 pc voor boter, 247 pc voor vlees, 364 pc voor eieren, 218 pc voor melk en 300 pc voor sinaasappelen. (H-4.2)

In februari stegen de prijzen 39,1 pc voor droge bonen, 12,6 pc voor rijst, 10 pc voor kaas, 10 tot 40 pc voor alcoholische dranken en sigaretten, 10 á 30 pc voor vlees en boter en 35 pc voor brood.

Het monopoliseringsproces in de Turkse economie versnelde na de militaire interventie. Verleden jaar kwamen 30 maatschappijen van kleine aandeelhouders onder controle van reuzen. Onder de opkomende monopolies zijn tevens Koc Holding, Cukurova Holding en Cavusoglu/Kozanoglu Holding. (C-9.2)

De Voorzitter van de Handelskamer van Istanbul, M. Nuh Kusculu, en de vertegenwoordiger van de Industrialistenkamer van Eskisehir, M. Mesut Erez, zei dat de kleine en middelgrote maatschappijen in gevaar van bankroet verkeren, en dat grote maatschappijen kartel-overeenkomsten sluiten om hogere prijzen op te leggen voor hun produkten. (M-16.2; DN-17.2)

In 1981 kregen 111 buitenlandse firma's toestemming om voor in totaal 366 miljoen \$ te investeren. Onder deze firma's zijn er 35 Zwitserse (172 miljoen dollar), 17 Amerikaanse (66 miljoen \$) en 28 Duitse firma's (36 miljoen \$). (C-14.2)

Een expert van de Staatsplannings Organisatie onthulde dat in de eerste 9 maanden van 1981 slechts 59 pc van de publieke projekten gerealiseerd werden en slechts 48 pc, uitgedrukt in materiële cijfers. Het programma bestond aanvankelijk uit 8214 projekten, waarvan er slechts 4012 verondersteld werden afgevoerd te worden in 1981. Schattingen die gebaseerd zijn op vorige jaren tonen dat de publieke investeringen geen echte stijging zullen kennen in de komende jaren. In feite gaan de voorstellen van de Wereldbank en van het IMF in de richting van een beperking van de publieke investeringsprojekten. (DN-26.2)

Turkije, dat de laatste tien jaar aan een atoomcentrale probeerde te geraken, ondernam onlangs stappen om twee kleine centrales te laten bouwen door een Westduitse maatschappij. De 2 centrales zouden opgericht worden door de "Kraftwerk Union" (KWU) en zouden 1600 miljoen \$ kosten. (DN-13.2)

Zakenreus Agha Khan kwam aan in Ankara en ontmoette er Generaal Evren. Turkse ambtenaren zeggen dat er een akkoord bereikt werd om 6000 miljoen TL te investeren in het toerisme. (DN-18.2)

BUITENLANDSE RELATIES

TURKIJE-EUROPA

M. Piet Dankert, Woordvoerder van het Europees Parlement, verklaarde dat Europa het oneens is met de VS wegens hun verschillende aanpak van de problemen Turkije, Polen en Vredesbewegingen. (T-3.2)

De Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken Van Der Stoep zei tot het Parlement dat de bestaande hulpcontracten met Turkije reeds uitgevoerd werden en dat er "geen nieuwe overwogen worden aangezien de binnenlandse situatie in Turkije". (DN-5.2)

De adviseurs van de ministeries van Buitenlandse Zaken van Noorwegen, Denemarken, Zweden, Frankrijk en Nederland bestuderen de verschillende manieren om de Resolutie over Turkije van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa, die de Europese regeringen vraagt het Turks regime voor de Mensenrechtencommissie te brengen, toe te passen.

De Generale Staf van de Turkse Gewapende Strijdkrachten gaf een communiqué uit waarbij uitnodigingen of bezoeken van buitenlandse delegaties, zonder toelating van de Krijgswetauthoriteiten, verboden worden. (Le Monde 10.2)

Het Comité van de Permanente Vertegenwoordigers van de Raad van Europa stelde zijn werken aan de Resolutie van de Parlementaire Vergadering uit tot 13 april.

Het Turks Ministerie van Buitenlandse Zaken was verplicht een ontkenning te publiceren over de persberichten dat koning Juan-Carlos van Spanje weigerde om de Turkse Minister van Buitenlandse Zaken, İler Türkmen, een hand te geven tijdens de Conferentie van Madrid. (DN-14.2)

In de staatskrant werd een dekreet gepubliceerd ter oprichting van een Hoge Raad voor Politieke Planning, die de objectieven van Turkije's buitenlandse politiek zal bepalen. Deze nieuwe raad zal voorgezeten worden door de Sekretaris-Generaal van het Ministerie. (DN-17.2)

De Directeurscommissie van de Turkse Inlichtingstichting (TUTAV) hield een eerste meeting in Ankara. De propaganda-activiteiten van de stichting, gericht op de Europese opinie, zullen geleid worden door de staat, met hulp van de "creatieve inspanningen" van de privé-sektor. (DN-17.2)

M. von Hassel, rapporteur van het Comité van Politieke Zaken van het Europees Parlement, die onlangs Turkije bezocht, legde op 12 februari zijn rapport voor aan het comité. In tegenstelling tot de Resolutie van het Europees Parlement vraagt het rapport van Von Hassel de regeringen van de lidstaten om "de nodige stappen te ondernemen om investeringen voor T Turkije aan te trekken, dit in overleg met de Turkse autoriteiten, en het doet een beroep op de Europese Commissie om de "Raad aan te bevelen om het 4de Financieel Protocol EEG-Turkije aan te nemen". De debatten over dit rapport zullen plaatsvinden op 22 maart 1982. (H-27.2)

De Ministers van Buitenlandse Zaken van de Europese Gemeenschap besloten M. Tindemans, voorzitter van de Ministerraad en Minister van Buitenlandse Zaken van België, naar Turkije te zenden om daar te overleggen met de Turkse autoriteiten en er een rapport voor te bereiden over het proces van "terugkeer naar de democratie". (M-28.2)

TURKIJE-VS

De vertegenwoordigers van Turkije en de VS kwamen overeen over de produktie van H-1 helikopters in Turkije. Anderzijds overweegt de Turkse Luchtvaartmaatschappij (TUSAS) om binnen een periode van 10 jaar, militaire F 16 of F 18 vliegtuigen te produceren in samenwerking met de Amerikaanse oorlogsindustrie.

In een TV-show over Polen, geproduceerd door de VS, werd de Turkse premier Bülent Ulusu voorgesteld als de verdediger van de vrijheid ondanks het feit dat zijn door de militairen gesteunde regering een brutale repressie voert in eigen land. Zelfs een Amerikaans

nieuwsblad zei: "Het was entertainment noch intelligente propaganda. "Polen blijft Polen" — het was een zin waarvan de actuele leegheid zowel het politieke als het morele vacuum uitdrukte. De aanwezigheid van de militaire dictator van Turkije, die het bestaan van een militaire dictatuur in Polen betreurde, droeg bij tot dit aspect van de zaak." (IHT-2.2)

De Mensenrechten-inspektie van de Reagan-administratie rapporteerde sinds de coup een aanzienlijke vooruitgang in de bescherming van de fundamentele mensenrechten in Turkije. In een hoofdstuk van 9 bladzijden zegt het rapport dat er geen bewijzen bestaan om de beschuldigingen van A.I. en van de Raad van Europa, als zouden politieke gevangenen gefolterd worden, te staven. Het rapport zegt dat het om openbare processen gaat en dat de gedaagden hun advocaten vrij mogen kiezen. De inspektie rapporteert tevens dat de etnische minoriteiten van Turkije in vrede en harmonie leven met de rest van de bevolking.

Op de Algemene Vergadering van de VN onthield de Turkse delegatie zich van stemmen voor de resolutie die de annexering van de Golan Hoogte door Israël veroordeelt. Minister van Buitenlandse Zaken Türkmen zei dat de onthouding te wijten was aan de zin in de resolutie die tevens de VS beschuldigt. N.a.v. deze stemming stelde M. Kaddumi, hoofd van het Politiek Departement van het PLO, zijn bezoek aan Turkije uit. (C-17.2)

Senator John Towers besloot zijn contacten in Ankara met te zeggen dat de VS "zoveel militaire en economische hulp zullen verlenen als mogelijk". In antwoord op een vraag zei de VS-senator dat "we tevreden zijn op alle gebied over de huidige regering. De oppositie tegen Turkije's positie komt vooral van linkse elementen van westerse sociaal-demokratische partijen. Onder de billijke leiders van West-Europa bestaat begrip en sympathie voor wat vandaag in Turkije gebeurt. (DN-17.2)

De Reagan-administratie vroeg het Congres om voor 4700 miljoen \$ veiligheidshulp aan bevriende naties goed te keuren, en haalde daartoe de ernstige bedreigingen van de belangen van de VS aan. Turkije zal o.a. 815 miljoen \$ hulp krijgen. De Turkse Minister van Buitenlandse Zaken Türkmen zei dat de VS-hulp aan Turkije voor volgend jaar lang niet voldoende is. Verleden jaar bedroeg de Amerikaanse hulp aan Turkije 703 miljoen \$. Vroegere bronnen zeiden dat elk bedrag onder 1000 miljoen \$ niet zou volstaan om aan Turkije's behoeften tegemoet te komen. (DN-17.2)

TURKIJE-SOCIALISTISCHE LANDEN

Tijdens de debatten over de mensenrechten op de Conferentie van Madrid, toen de VS-delegatie het Pools regime aanviel, onthielden de socialistische landen zich om Turkije te vernoemen als voorbeeld van een militair regime in de westerse wereld. Zelfs Alexander Haig, de Amerikaanse Minister van Buitenlandse Zaken, drukte zijn verbazing uit over dit feit toen hij keuvelde met de Turkse Minister van Buitenlandse Zaken. (M-13.2)

Vanaf 1983 zal de Turkse handel met alle socialistische landen gebaseerd zijn op vreemde valuta.

Generaal Kenan Evren bracht tussen 25 en 28.2 een bezoek aan Turkije naar aanleiding van een officiële uitnodiging van Todor Jivkov. Evren en Jivkov bespraken de internationale vraagstukken en gaven een gemeenschappelijk communiqué uit aan het einde van het bezoek. Het communiqué verklaart dat er een akkoord bereikt werd om de problemen van immigranten, wiens familieleden in het ene of het andere land achterbleven tijdens de officiële migratieperiode, op te lossen. De 2 partijen waren het eens om bilate-

rale economische, commerciële en culturele relaties te ontwikkelen en het probleem van de grenssmokkel tussen beide landen aan te pakken. De 2 partijen bedrukten de "verantwoordelijkheid van alle naties om te helpen bij het doorworstelen van internationale spanningen ter bescherming van de wereldvrede." Generaal Evren werd in Bulgarije door Jivkov gedekoreerd met de Orde van de "Ster van de Grote Balkan".

Generaal Evren werd tevens officieel uitgenodigd door de staatshoofden van Roemenië, Joegoslavië, Albanië en de Volksrepubliek China.

SOLIDARITEIT

2 feb: Aan de Vrije Universiteit van Brussel (VUB) werd een video-film geprojecteerd over de situatie in Turkije en een vertegenwoordiger van Info-Türk gaf uitleg over de recente ontwikkelingen. De meeting werd voorgezeten door Professor Liebman.

11 feb: De Internationale Confederatie van Vrije Vakbonden (ICFTU) en de Europese Vakbondsfederatie (ETUC) organiseerden een persconferentie in het Internationaal Perscentrum van Brussel. De Sekretaris-Generaal van ICFTU, Otto Kersten, Vice-Sekretaris-Generaal John-Ivar Nalsund, de Noorse advocaat Karl Nandrup en de vertegenwoordiger van DISK, Yücel Top, spraken over de druk die uitgeoefend wordt op de vakbondsbeweging in Turkije.

13 feb: in Parijs hield de CFDT een persconferentie ter gelegenheid van de 15de verjaardag van de stichting van DISK.

13 feb: De Belgische advocaat François Van Droogenbroeck, lid van de Belgische Vereniging van Democratische Advokaten gaf zijn 1ste rapport vrij over het proces van de leiders van DISK. Hij ging naar Turkije in naam van de Wereldconfederatie van de Arbeid (WCL) en woonde de eerste dag van het proces bij.

15 feb: De Unie van Turkse Arbeiders in België organiseerde een demonstratie voor de Turkse ambassade uit protest tegen de schending van de Mensenrechten in Turkije.

11 f3b: 500 franse advocaten begonnen een handtekeningenactie uit protest tegen de schending van de mensenrechten in Turkije.

15 feb: Het Bureau van de Socialistische Partij van België gaf een communiqué uit dat kritiek bevat op de verdediging van het Turkse regime door het Algemeen Sekretariaat van de NAVO.

18 feb: Op het Congres van de Wereldfederatie van Vakbonden in Havana, werd de onderdrukking van de Turkse vakbondsbeweging veroordeeld door de vertegenwoordigers van verschillende landen.

18 feb: M. Roger Romain (BCP), lid van de gemeenteraad van Courcelles, vroeg de gemeenteraad hun bezoldigingen af te staan aan de slachtoffers van de repressie in Turkije.

19 feb: De Internationale Federatie van Mensenrechten maakte concrete voorbeelden en statistieken bekend van de overtredingen van de mensenrechten in Turkije.

25 feb: De Wereldconfederatie van de Arbeid zond telegrammen naar de verantwoordelijken van de Europese Commissie, de Raad van Europa, het Europees Parlement, het Internationaal Arbeidsbureau, uit protest tegen de arrestatie van Orhan Apaydin en zijn kameraden.

26 feb: De Internationale Vereniging van Democratische Advokaten gaf een communiqué uit waarin geprotesteerd wordt tegen de arrestatie van de voor-

zitter van de Orde van Advokaten van Istanbul, Orhan Apaydin, en vraagt de vrijlating van alle gevangenen leden van het Vredescomité van Turkije.

27 feb: In de stad Reggio-Emilia in Italië organiseerde de Italiaanse KP een bijeenkomst uit protest tegen de repressie in Turkije en in El Salvador.

TWEE AVONDEN IN BELGIE

De Culturele Organisatie van Courcelles organiseert op donderdag 25 maart, om 19 h 30 in het Stadhuis van Courcelles een Bijeenkomst-Debat over "Turkije onder Militaire Dictatuur, met deelname van de Europese afgevaardigde Ernest Glinne, Amnesty International, het Collectif Turc en de advocaat François Van Droogenbroeck.

De Unie van Koerdische Arbeiders en Studenten in België (TEKOSER) organiseert het feest "Nevroz" (het Koerdisch Nieuwjaar), op zaterdag 27 maart 1982, om 19 h, in zaal Claridge, Leuvensesteenweg te 1030 Brussel, met deelname van de bekende Koerdische dichter Cixerhun en Koerdische zangers en groepen.

----- IMMIGRATIE -----

De Westduitse regering maakte zijn immigratiepolitiek bekend: een beperking van de toekomstige immigratie terwijl geprobeerd zal worden om de vreemdelingen die hier reeds jaren wonen te assimileren. (DN-6.2)

Op het kruispunt van de Kurfürstendamm in de Joachimstalerstrasse in Berlijn vielen zowat 100 Duitse jongeren 10 Turken aan, roepend "Türken Raus!" 4 Duitse jongeren werden aangehouden. (M-8.2)

Het Algemeen Vicariaat van Brussel begon een campagne tegen het racisme in België. Als eerste actie werd in hongerstaking gegaan in de kerk Sint-Maria Schaarbeek. (DR-6.2)

In München namen duizenden mensen deel aan een bijeenkomst om te protesteren tegen xenofobie.

In 1981 werden in Europese landen 52.286 Turkse kinderen geboren. 36.070 daarvan werden in Duitsland geboren. (G-16.2)

CDU-leider Kohl stelde voor om buitenlandse arbeiders terug te sturen en hen een schadevergoeding uit te betalen.

Om racisme en xenofobie in Duitsland tegen te gaan startten 12 universiteitsproffesoren, 22 advocaten, 130 leraars, 145 staatsbedienden, 11 vakbondsambtenaren en 7 schoolhoofden een handtekeningen-campagne in Bochum. (M-22.2)

De NVR besloot "Turkse Huizen" op te richten in Europese landen, met de bedoeling "de Turkse arbeiders te beschermen tegen gevaarlijke strekkingen en hen te verenigen rind Kemalistische principes". Met hetzelfde doel werd besloten religieuze instellingen op te richten en alle Turkse moskees in het buitenland onder controle te brengen. "Turkse Huizen" zullen nauw samenwerken met deze religieuze stichtingen. De Turkse Regering gaf tevens alle arbeidsbureaus opdracht geen enkele migrant-arbeider naar een ander land te zenden zonder vooreerst een veiligheids-onderzoek ingesteld te hebben naar hem. (T-22.2)